

nogen grund til at kigge netop på denne kategori.

Men det, jeg gik herop for, var netop for at stille et spørgsmål til undervisningsministeren. Jeg har set i en pressemeddelelse, at ministeren udtaler: »... den påståede konkurrenceforvridning«. Jeg mener faktisk, at en sådan udtalelse er en hån mod en uvildig statslig myndighed, som Konkurrencerådet jo netop er, og som jeg også går ud fra at regeringen accepterer og fuldt ud støtter.

Jeg synes nok, der ligger en del dokumentationer fra netop den uvildige instans, der hedder Konkurrencerådet, utallige dokumentationer for, at det her er og bliver konkurrenceforvridende.

Jeg er godt klar over, at ministeren har den holdning, at det er at gribe dybt ind i foreningstraditionen, hvis vi begynder at tage mere hensyn til – det var faktisk det, der blev sagt indirekte – netop de private udbydere på området. Jeg går ud fra, at også undervisningsministeren går ind for, at vi i Danmark har en tradition for at støtte det private erhvervsliv, og at denne tradition fortsat må leve.

Jeg forstod også, at ministeren var enig i, at man gerne ville se på det her problem. Jeg vil godt sige med det samme, at jeg tror, den eneste måde, vi kunne ændre dette system på, var simpelt hen at sige: Om igen, vi starter forfra. Og også at Venstre og De Konservative erkender, at det, man lavede i 1990 med folkeoplysningsloven, ikke er, hvad det har været. Vi har i dag hørt, at man erkender, at den på visse områder ikke har opfyldt netop det, man ønskede.

Så jeg tror netop, at her var der et eksempel på, at man skulle starte helt fra bunden, finde ud af, hvordan man ønsker dette system indført. Skal man bare lappe videre på den lovgivning, man har i dag? Skal man rette den til i alle ender og kanter, og så bliver det alligevel noget halvt? For ministeren erkender jo her fra talerstolen, at der er mange problemer i kølvandet, hvis man begynder at tage hensyn til de private udbydere.

Så jeg synes, jeg vil opfordre til, at man starter helt på bar bund og ser på, hvordan uddannelsessystemet skal være for netop fritidsundervisning.

Eva Møller (KF):

Jeg vil godt tage udgangspunkt dér, hvor hr. Jan Kørpe Christensen slap. Det må bero på en misforståelse, når hr. Jan Kørpe Christensen kan

sige, at Det Konservative Folkeparti ikke mener, at folkeoplysningsloven har opfyldt det, som vi ønskede, da vi lavede den nye lov i 1990.

Jeg vil gerne sige, at på folkeoplysningsområdet har loven faktisk stort set levet op til det, vi ønskede, og derfor er der også kun på det felt grund til at lave mindre revisioner. Om det så nødvendigvis skal være lige dem, ministeren har foreslået, og på lige den måde, det kan vi vende tilbage til under udvalgsarbejdet. Men på det folkeoplysende område har vi altså ikke de store problemer med folkeoplysningsloven. Vi mener faktisk, at den gjorde det rigtige.

Jeg bemærkede med tilfredshed ministerens åbenhed på det felt, hvor vi mener, at folkeoplysningsloven er kommet til at gøre for meget, nemlig spørgsmålet om konkurrenceforvridning. Og jeg håber da på med de bemærkninger, vi har fået fra ministeren og fra en lang række ordførere, at vi i fællesskab kan finde en løsning på det problem, som er påpeget her af en række ordførere, som er påpeget af Konkurrencerådet osv., og som sagt: Når vi har en vilje til det, tror jeg også, der er en vej igennem problemerne.

Jeg bemærkede også en åbenhed på området omkring lokaletilskud på hovedområde 1, og der vil jeg da gerne sige, at for os er det stadig væk et spørgsmål, om beløbsrammen holder, om det kan gøres for de penge, ministeren har foreslået.

Det samme gælder spørgsmålet om aktivitetstilskud til personer over 60 år, hvor vi også er bekymrede for størrelsen af beløbsrammen. Og jeg vil gerne sige, at hvis den overskrides, går det jo altså stadig væk fra en lang række af de aktiviteter og den folkeoplysning, som vi hidtil har set, og som for os at se altså er opfyldt med folkeoplysningsloven, som den ser ud i dag.

Jeg vil også gerne spørge ministeren – jeg antydede det i min første ordførertale – om det nu var rigtigt at sige, at der skulle være aktivitetstilskud til personer over 60 år. Kunne vi ikke overveje i stedet at sige, at det var til mennesker, som var på pension? For så var vi inde i en gruppe, som vi alle er enige om kan have brug for støtte.

Endelig skal jeg sige til ministeren, at jeg ikke tror – men jeg ved det selvfølgelig ikke præcist, det vil en udskrift vise – at jeg sagde, at regeringen ville opgive; jeg mener kun, at jeg sagde, man ville opgive at få det igennem i år.

Og det gav mig så anledning til at sige, at det måske kunne få os til i fællesskab at se på hele